

Antyfona I i II

mel. grecka ton 1
"znamiennyj raspiew"

Antyfona I

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na, Bło - go - sła - wio - ny je - steś Pa - nie.

Bło - go - - - sław, du - szo mo - ja Pa - na

I wszy - stko co we - mnie jest, i - mie - niu świę - te - mu Je - go!

Bło - go - sław, du - szo mo - ja, Pa - na i nie za - po - mi - naj wszy - stkich do - bro - dziejstw Je - go!

On od - pu - szcza wszy - stkie wi - ny two - je, le - czy wszy - stkie cho - ro - by two - je.

On ra - tu - je od zgu-by ży - cie two - je; on wień - czy cię ła - ską i li - toś - cią.

On na - sy - ca dob - rem ży - cie two - je, Tak iż od - na - wia się jak u or - ła mło - dość two - ja.

Pan wy - mie - rza spra - wie dli - wość I przy - wra - ca pra wo wszyst - kim u - ciś - nio - nym.

Ob - ja - wił Moj - że - szo - wi dro - gi swo - je, Sy - nom Iz - ra - e - la dzie - ła swo - je.

Mi - ło - sier - ny i ła - ska - wy jest Pan, Cier - pli - wy i pe - łąn do - bro - ci.

Nie pra - wu - je się u - sta-wicz - nie, Nie gnie-wa się na wie - ki

Nie pos - tę - pu - je z na - mi we - dług grze-chów na - szych

A - ni nie od - pła-ca nam we - dług win na - szych. Lecz jak wy so - ko jest nie - bo nad zie - mią,

Tak wiel - ka jest do - broć je - go dla tych, któ - rzy się go bo - ją,

Jak da - le - ko jest wschód od za - cho - du, Tak od - da - lił od nas wy - stęp - ki na - sze.

Jak się li-tu - je oj-ciec nad dzieć-mi, Tak się li-tu-je Pan nad ty-mi, któ-rzy się go bo - ją,

Bo On wie, ja -kim two rem jes -teś - my, Pa-mię-ta, żeś-my pro - chem.

Dni czło-wie - ka są jak tra - wa: tak kwit-nie jak kwiat pol - ny.

Gdy wiatr nań po-wie - je, już go nie ma I już go nie uj-rzymiejs ce je - go.

Lecz łas-ka Pa-na od wie ków na wie - ki Dla tych, któ-rzy się go bo - ją,

a spra - wied - li - wość je - go dla sy - nów ich sy - nów,

Dla tych, któ - rzy strze - gą przy - mie - rza je - go,

i pa - mię - ta - ją o wy - peł - nia - niu przy - ka - zań je - go.

Pan na nie-bio-sach u-twier-dził swój tron, A kró-les two Je go pa-nu-je nad wszyst ki - mi.

Bło-go-sław cie Pa-nu, a-nio-ło-wie je - go, Po-tężni si-łą, wy-ko nu-ją-cy sło-wo je - go,

A-by słu-cha-no gło-su sło-wa je - go! Bło go-sła - wcie Pa nu wszyst-kie za-stę py je - go,

Słu-dzy je-go,peł-nią-cy wo-lę je - go! Bło-go-sła - wcie Pa-nu wszyst-kie dzie-ła je - go

Na wszyst kich miej scach pa-no-wa-nia je - go! Bło-go - sław,du-szo mo-ja Pa - na

i wszyst-ko,co we mnie jest I-mie-niu Świę-te-mu Je - go! Bło-go-sła-wio-ny je-steś Pa - nie!

Antyfona II

Chwal du - szo mo - ja, Pa - na! Bę - dę chwa - lił Pa - na za ży - cia me - go,

Bę - dę śpie - wał Bo - gu me - mu, pó - ki żyć bę - dę.

Nie po - kła - daj - cie uf - noś - ci w ksią - żę - tach A - ni w czło - wie - ku, któ - ry nie mo - że po - móc!

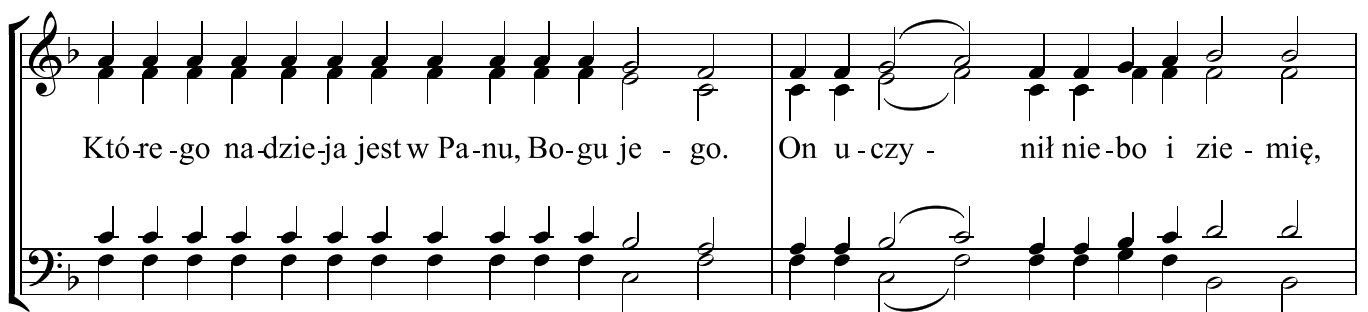
Gdy o - pu - szcza go duch, wra - ca do pro - chu swe - go;

W tym - że dniu gi - ną wszyst - kie za - mys - ły je - go.

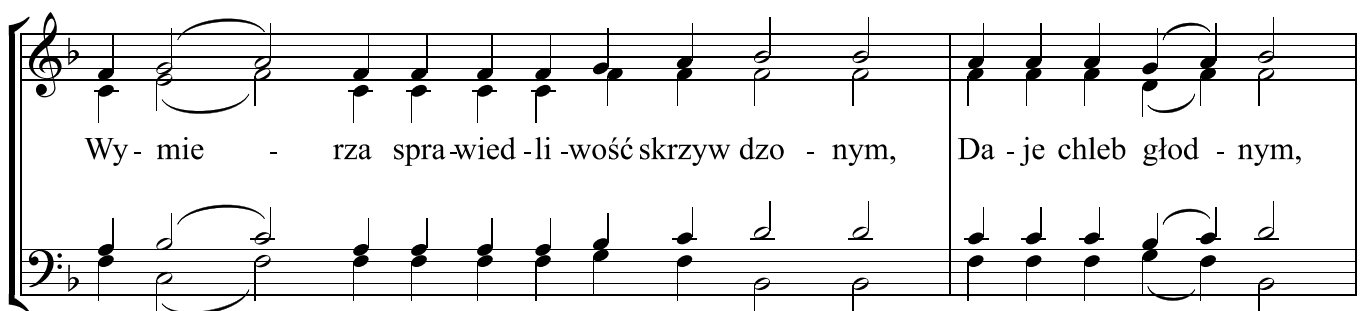
Bło - go - sła - wio - ny ten, któ - re - go po - mo - cą jest Bóg Ja - ku - ba,

Któ - re - go na - dzie - ja jest w Pa - nu, Bo - gu je - go. On u - czy - nił nie - bo i zie - mię,

Mo - rze i wszyst - ko, co w nim jest, Do - cho - wu - je wier - noś - ci na wie - ki.

Wy - mie - rza spra - wied - li - wość skrzyw dzo - nym, Da - je chleb głod - nym,

Pan os-wo-ba-dza więź-niów. Pan ot-wie - ra o-czy śle - pych, Pan pod-no-si zgnę bio - nych,

Pan ko - cha spra - wied - li - - wych.

Pan strze - że przy-chod-niów, sie - ro - tę i wdo - wę wspo - ma - ga,

Lecz dro - gę bez-boż-nych za - tra - ca. Pan jest Kró-lem na wie - ki,

jest Bo - giem Two - im, Sy - jo - nie, po wszyst-kie po - ko - le - nia.